



Efeze en Kolosse

Machtelt de Haan

Published: 2010

Categorie(s):

Tag(s): God geloof kolosse efeze bijbel bijbelstudie genade "machtelt de haan"

wilt u meer lezen van deze auteur ga dan naar de website www.overvloeiendegenade.nl

als u in contact wilt komen kan dat ook via deze site. hier kunt u een mail versturen via "contact"

Hoofdstuk 1

Paulus in de gevangenis.

De brief aan de Efeziërs en de brief aan de Kolossenzen.
Bij deze studie heb ik gebruik gemaakt van de zogenaamde Telos-vertaling.

Inleiding

Deze twee brieven horen bij elkaar, ze zijn geschreven in de zelfde periode en behandelen hetzelfde onderwerp. Ze worden wel tweelingbrieven genoemd.

Het zijn rondzendbrieven, niet bedoeld voor één bepaalde plaats, na lezing moest hij doorgestuurd worden, zoals we ook lezen in Kol4:16 En wanneer de brief bij u is gelezen, zorgt er dan voor dat hij ook wordt gelezen in de gemeente van Laodicea en dat ook u die uit Laodicea leest.

In onze vertaling staat 'in Efeze' (Ef1:1) tussen vierkante haken. Dat wil zeggen dat deze woorden niet in alle handschriften worden teruggevonden. Het zou heel goed kunnen dat de brief aan Laodicea, zoals genoemd in de Kolossebrief, in onze vertaling de Efezebrief wordt genoemd.

Ze zijn geschreven in de tijd dat Paulus in Rome in de gevangenis zat aan het einde van de handelingen periode. Ze horen bij de zogenaamde gevangenisbrieven.

Het onderwerp is, kort gezegd, de openbaring van het geheimenis.

Paulus zat in de gevangenis.

Dit blijkt o.a. uit de volgende verzen:

Ef.3:1 Daarom ik, Paulus, de gevangene van Christus Jezus voor u, de volken...

Ef.4:1 Ik vermaan u dan, ik de gevangene in de Heer,...

Kol.4:3 ... ter wille waarvan ik ook gevangen ben.

Kol.4:10 U groet Aristarchus, mijn medegevangene,..

Kol.4:18 Denkt aan mijn gevangenschap.

Paulus heeft meerdere keren in de gevangenis gezeten, maar deze periode wordt beschreven in Handelingen 28

Paulus is na veel omzwervingen uiteindelijk in Rome terechtgekomen en woont daar in zijn zelf gehuurde woning. Daar kan hij iedereen ontvangen die hij wil, maar hij kan niet weg, hij is in ketenen zoals blijkt uit vers 20 want vanwege de hoop van Israël heb ik deze keten om.

Hij nodigt de voornaamste van de Joden, die in Rome zijn, uit om verantwoording af te leggen van de reden van zijn gevangenschap; dat is de boodschap van het heil door Jezus Christus, de Messias van Israël. Hij legt hen dan het koninkrijk van God uiteen trachtte hen te overtuigen aangaande Jezus, zowel uit de wet van Mozes als uit de profeten... (hand.28:23) En hoewel er sommigen waren die geloofden, anderen niet. Ze werden het niet met elkaar eens.

Dan haalt Paulus de woorden van de profeet Jesaja aan;

Jes.6:9,10 Ga tot dit volk en zeg: Met het gehoor zult u horen en geenszins verstaan, en kijkend zult u kijken en geenszins zien; want het hart van dit volk is vet geworden en hun oren zijn hardhorend geworden en hun ogen hebben zij gesloten, opdat zij niet misschien met hun ogen zien en met hun oren horen en met hun hart verstaan en zich bekeren en Ik hen gezond maak.

Paulus eindigt dan het gesprek met de conclusie in vers 28: Het zij u dan bekend dat deze behoudenis van God tot de volken is gezonden; zij zullen ook horen.

Er volgt dan ook een grote ommekeer in de prediking. Tot op dat moment kwam het heil via de Joden, zoals God belooft had in het Oude testament. Als we in het boek handelingen lezen over de zendingsreizen van Paulus dan kunnen we zien dat hij, waar hij ook komt, eerst naar de synagoge gaat, pas daarna zijn de heidenen aan de beurt (Hand.9:20, 13:5,14, 14:1, 17:2,10,17, 18:19, 19:8).

Ook in de Romeinenbrief, die in deze periode geschreven is, komen we dit principe tegen.

Rom.1:16 Want ik schaam mij niet voor het evangelie; want het is Gods kracht tot behoudenis voor ieder die gelooft, eerst voor de Jood, en ook voor de Griek.

Van af nu wordt deze behoudenis van God dus tot de heidenen gezonden, zonder tussenkomst van Israël.

Hoofdstuk 2

Het geheimenis en de schrijver

De brief aan de Efeziërs en de brief aan de Kolossenzen.

Handelingen 28: 28 Het zij u dan bekend dat deze behoudenis van God tot de volken is gezonden; zij zullen ook horen.

Van af nu wordt de behoudenis van God tot de heidenen gezonden, zonder tussenkomst van Israël.

Het geheimenis.

In deze twee jaar van gevangenschap krijgt Paulus inzicht in het geheimenis, het wordt hem van Godswege geopenbaard.

Het geheimenis houdt in dat God zich in deze tijd uit Joden en heidenen een lichaam verzamelt, waarvan Jezus zelf het hoofd is.

Dus niet een lichaam zoals we dat vinden in 1Kor. 12:12-31. Hier gaat het over een plaatselijk lichaam (het woord wordt hier gebruikt als metafoor, zoals een bedrijf een log lichaam kan zijn). In dit lichaam wordt vooral de nadruk gelegd op het feit dat we elkaar nodig hebben. Het oog kan niet zeggen tegen de hand: ik heb je niet nodig. In dit gedeelte is ook sprake van het oog en het oor, delen van het hoofd, het hoofd maakt dus deel uit van het lichaam op aarde. Alle gelovigen in Korinthe maken dus deel uit van een compleet lichaam, die Christus toebehoort.

Maar de gemeente, het lichaam van Christus, omvat alle gelovigen welke samen met het hoofd, Christus, één letterlijk lichaam zijn. Daarom kan Paulus ook zeggen in Ef.2:6 God heeft ons mee opgewekt en mee doen zitten in de hemelse gewesten in Christus Jezus. Dit is dus onze positie; boven in Christus, één met Hem.

Dit geheimenis is alle eeuwen door verborgen geweest; dat houdt dus in dat we het niet terug kunnen vinden in de tot die tijd bestaande geschriften, zowel het hele oude testament, als ook de evangeliën en de

brieven die in die tijd geschreven zijn. Dat maakt de prediking voor Paulus zwaar. De mensen in Berea werden geprezen omdat zij nagingen of de zaken waarover Paulus sprak ook alzo waren (Hand.17:11). Zelf legt Paulus aan de hand van de wet en de profeten aan de vooraanstaande Joden in Rome uit dat Jezus de beloofde Messias is. En ook in 1Kor.14:29 zegt Paulus: En laten twee of drie profeten spreken en laten de anderen het beoordelen. Dit was ook mogelijk omdat de boodschap terug te vinden was in het oude testament; het was de boodschap aangaande de beloofde Messias en het koninkrijk.

Nu echter is dit tijdelijk terzijde gesteld en openbaart God aan Paulus een totaal onbekende waarheid, waarvan niemand iets terug kon vinden in de geschriften. De mensen moeten simpelweg geloven wat hij zegt, er zijn in deze brieven ook opvallend weinig aanhalingen uit het oude testament. Hierom is het ook dat Paulus voorbede vraagt zoals in Ef.6:19 ... dat mij bij het openen van mijn mond het woord gegeven mag worden om met vrijmoedigheid de verborgenheden van het evangelie bekend te maken.

Het geheimenis was een verborgenheid, omdat het onbekend was, maar je zou ook kunnen zeggen omdat God in deze tijd verborgen is voor de aarde; Hij werkt in het verborgene. Bij de boodschap van het koninkrijk was alles duidelijk zichtbaar; het was een uiterlijk volk, die en uiterlijke koning verwachtte, welks komst gepaard zou gaan met uiterlijke tekenen. Dat alles is nu tijdelijk voorbij.

De overeenkomsten tussen de brieven zijn dus opvallend, maar er is ook een duidelijk verschil.

De brief aan de Efeziërs laat ons de waarheid vooral zien vanuit de positie van het lichaam, terwijl de brief aan de Kolossenzen vooral gaat over het Hoofd van het lichaam. Daar zullen we in ons verdere onderzoek ook op letten.

De schrijver.

Paulus noemt zichzelf apostel. We vinden in het nieuwe testament meerdere apostelen, maar er is wel verschil.

De meest bekende zijn natuurlijk de twaalf apostelen, die de Here Jezus zelf heeft uitgekozen tijdens Zijn omwandeling hier op aarde. Van deze twaalf is Judas afgefallen. In handelingen 1 vanaf vers 15 kunnen we

lezen hoe en waarom er een nieuwe apostel moest worden gekozen. Daar vinden we dan ook een aantal kenmerken van het apostelschap. Zoals in vers 20 Laat een ander zijn opzienschap nemen. Apostelen zijn dus opziens. Verder lezen we in vers 21 Er moet dan van de mannen die met ons samen kwamen al de tijd dat de Here Jezus met ons inging en uitging, te beginnen bij de doop van Johannes tot op de dag dat Hij van ons werd opgenomen, één van hen met ons getuige van Zijn opstanding worden.

Een apostel moest dus getuige zijn van het leven de dood en de opstanding van Jezus. Dit gold voor dit apostelschap (vers 25). Dat geeft dus al aan dat er ook een ander apostelschap was. De twaalf komen we verder in de schrift tegen als de twaalf apostelen van het Lam (openbaring 21:14) Zij hebben te maken met het koninkrijk en zullen ook straks daar nog een taak hebben.

Paulus hoort hier niet bij. Hij is wel een apostel, maar noemt zichzelf apostel van Christus Jezus. Hij hoorde niet bij dat selecte groepje dat de Heer hier op aarde had meegemaakt, daar was hij geen getuige van. Wel had hij de opgestane en verheerlijkte Heer gezien op de weg naar Damascus (hand.9). Hij is dus ook geen opziener zoals de twaalf in het koninkrijk, maar is verbonden ook in zijn dienst met de verheerlijkte Heer in de Hemel. Hem zijn de geheimenissen aangaande het Lichaam van Christus toevertrouwd. De verborgenheden zijn hem geopenbaard.

In deze tijd vinden we dus geen apostelschap meer; geen apostel van het Lam, want er zijn geen getuigen meer die de Here Jezus hebben gekend tijdens zijn omwandeling hier op aarde, maar ook geen apostel meer zoals Paulus, omdat de geheimenissen door hem al geopenbaard zijn.

Hoofdstuk 3

Afzender van de brief.

De aanhef.

Efeze 1: 1 Paulus, een apostel van Jezus Christus, door den wil van God, aan de heiligen, die te Efeze zijn, en gelovigen in Christus Jezus:

Colosse 1: 1-2 Paulus, door de wil van God een apostel van Christus Jezus, en Timoteus onze broeder, aan de heilige en gelovige broeders in Christus te Kolosse:

De eerste twee verzen van Efeze en Kolosse zijn nagenoeg gelijk.

De schrijver

Efeze 1: 1 Paulus, een apostel van Jezus Christus,

Colosse 1: 1-2 Paulus, door de wil van God een apostel van Christus Jezus,

Beiden vermelden Paulus als de schrijver van de brief, maar in Kolosse wordt ook Timotheüs, de broeder, genoemd. Hoogst waarschijnlijk was Timotheüs degene die de brief op papier zette, als secretaris zou je kunnen zeggen. Algemeen wordt aangenomen dat Paulus slechte ogen had, waardoor hij niet zijn eigen brieven kon schrijven. Hiervoor pleit ook de laatste tekst van deze brief;

Kol.4:18 de groet met de hand van mij.

De grote letters die Paulus gebruikte waren zijn handtekening.

Apostel van Christus

Paulus was apostel van Christus Jezus. In de inleiding heb ik al het verschil laten zijn met de twaalf apostelen van het Lam, maar er is nog meer over te zeggen. In de Efezebrief vinden we een nadere uitleg van het apostelschap. In Efeze 2:20 staat over de gemeente: gebouwd op het fundament van apostelen en profeten en in hoofdstuk 3:5 dat het geheimenis nu in de Geest geopenbaard is aan zijn heilige apostelen en profeten.

Het fundament van de gemeente, het lichaam van Christus, is dus het geheimenis zoals het geopenbaard is aan Paulus als apostel van Christus

Jezus.

Apostel als gave aan de Gemeente

In Efeze 4:11 vinden we de apostel dan ook als één van de gaven die aan de gemeente gegeven is. De gaven, die hier genoemd worden, zijn dus geen gaven aan individuele gelovigen, maar het zijn gaven aan de gemeente; Personen die apostel, profeet, evangelisten en dergelijke zijn en als zodanig aan de gemeente zijn geschonken.

Als de apostelen en profeten het fundament leggen, dan kunnen we wel begrijpen dat we deze gaven nu niet meer vinden, want een ander fundament dan dat er ligt is er niet.

Gekozen apostel

Efeze 1: 1 Paulus, een apostel van Jezus Christus, door den wil van God,
Colosse 1: 1-2 Paulus, door de wil van God een apostel van Christus Jezus,

Paulus was apostel door de wil van God. Jazeker God wijst zelf aan wie Hij wil gebruiken. De apostel Paulus is door God uitverkoren, zoals we al lezen in handelingen 9:15 deze is Mij een uitverkoren vat.

Adres van de brief

Efeze 1: 1 aan de heiligen, die te Efeze zijn, en gelovigen in Christus Jezus:

Colosse 1: 2 aan de heilige en gelovige broeders in Christus te Kolosse:
De brieven zijn gericht aan de heiligen en getrouwen. De vroegere brieven waren over het algemeen gericht aan de gemeente Gods, die te .. is. In deze tijd is er geen sprake meer van een uiterlijke plaatselijke gemeente. Er komen wel groepjes gelovigen samen, en ik denk wel dat dat een goede zaak is, maar de werkelijke gemeente, het lichaam van Christus, is verborgen.

De brieven zijn dus gericht aan de heiligen en getrouwen.

Heiligheid

Heilig heeft niet te maken met onze wandel. Zoals in de Rooms Katholieke kerk iemand heilig verklaard wordt als hij uitblinkt door een wandel zonder zonden en vol goede werken. Heilig heeft in de bijbel altijd te maken met positie en betekent simpelweg apart gezet. Daarom kunnen we ook spreken van heilige vaten, zoals we die terugvinden in de tempeldienst. Zo'n vat was heilig door het gebruik in de tempel. Wij zijn,

zoals we hier en ook op vele andere plaatsen kunnen lezen, apart gezet in Christus.

Hoofdstuk 4

De groet.

Heiligen & Getrouwen

Efeze 1: 1 Paulus aan de heiligen, die te Efeze zijn, en gelovigen in Christus Jezus:

Colosse 1: 2 aan de heilige en gelovige broeders in Christus te Kolosse:

Heiligen en getrouwen, deze twee woorden horen bij elkaar, het spreekt van dezelfde mensen. De heilige mensen, die dus apart gezet zijn in Christus, zijn ook getrouw of, zoals we het ook kunnen vertalen, gelovig. En ook dat weer in Christus Jezus. Ons geloof, of onze trouw is niet iets waarop we ons kunnen beroemen, maar het stemt ons tot dankbaarheid, want geloof is gebaseerd op de betrouwbaarheid van de persoon in wie men gelooft. God is getrouw en daarom geloof ik.

Broeders

In Kolosse wordt hier nog het woordje broeders aan toe gevoegd. Ik zelf vind dit de mooiste benaming van gelovigen. De band die we met elkaar hebben is die van broeders, een bloedband. En zoals broers gewend zijn met elkaar overhoop te liggen, doen wij dat ook veelvuldig. Maar broers vinden elkaar altijd weer, ze zijn tenslotte broers. Zo mag het ook bij ons zijn. Laten we dus nooit vergeten dat we broers zijn. Jammer genoeg is het begrip broeder een beetje uitgehold in de christenheid en wordt de benaming broeder nog maar weinig gebruikt en vaak zelfs als afstandelijk beschouwd. Jammer!

Genade

Efeze 1: 2 Genade zij u en vrede van God, onzen Vader, en de Here Jezus Christus.

Colosse 1: 2 Genade en vrede zij u van God, onze Vader.

Er is genade waardoor wij behouden zijn, maar dat wordt hier niet bedoeld. Die genade hoeft je een gelovige niet toe te wensen, die heeft hij al ontvangen, anders was hij geen gelovige. Genade is meer. Wij mogen

niet alleen door genade behouden worden, maar wij mogen ook uit genade leven.

Leven uit eigen kracht

Wat is de bron van ons leven? Wij kunnen leven uit onze eigen kracht; proberen zo goed mogelijk te handelen. Paulus heeft dat geprobeerd en kwam tot de conclusie als ik het goede wens te doen is het kwade bij mij aanwezig (Rom.7:21).

Leven uit genade

Wij kunnen echter ook uit genade leven. Het is God die in u werkt, zowel het willen als het werken, om zijn welbehagen. Fil.2:13. Wat moeten wij dan nog doen? Helemaal niets! Je zou kunnen zeggen "Heb God lief met je hele hart, en doe vervolgens wat je wilt." Want als ik me helemaal op God richt, met m'n hele hart, dan zal, naar Zijn belofte, Zijn wil de mijne zijn. Is dit geen heerlijke bevrijding! Ik hoef niets meer, maar Hij wil alles in mij bewerken naar Zijn welbehagen! Dank U Heer!

Vrede van God

Ook de vrede die hier genoemd wordt houdt geen verband met onze verlossing. Toen wij met God verzoend werden ontvingen wij vrede met God. Deze vrede heeft de Here Jezus , eens voor altijd, tot stand gebracht door het werk op Golgotha. Kol.1:20 na vrede gemaakt te hebben door het bloed van zijn kruis. Hier gaat het echter over de vrede van God. Dat is de vrede die God in zichzelf heeft. Deze vrede vinden we terug in Fil.4:7 de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaren in Christus Jezus. Ik kan deze vrede dus niet met mijn verstand doorgronden, maar ik kan er wel in delen. En dat wenst Paulus ons dus toe.

Hoofdstuk 5

Alle geestelijke zegen

Efeze 1: 3 Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening de hemelse (gewesten) in Christus.

Deze tekst gaat over ons, de leden van het lichaam van Christus. God heeft ons gezegend met alle geestelijke zegen. Andere vertalingen hebben het hier over vele of talrijke, maar in de grondtekst staat toch echt alle.

De God En Vader Van Onze Here Jezus Christus

Wij zijn gezegend door God. In deze tijd, waar iedereen verlangt naar wereldvrede, wordt het onderscheid tussen de verschillende godsdiensten en daarmee ook de verschillende goden steeds kleiner. Steeds vaker hoor je mensen zeggen: "Nou ja, we noemen hem misschien anders, maar het is wel dezelfde god." Dan hebben ze het bv. over Allah of willekeurig welke andere God. Dit is niet alleen een leugen, maar het haalt God ook naar beneden tot iemand waarover wij, mensen, kunnen beschikken. Als je spreekt over jouw God als een unieke God, dan wordt je scheef aangekeken als iemand die de vrede in de weg staat.

Maar als de bijbel over God spreekt gaat het om de God van Israël.

Exodus 20: 2 Ik ben de Here, uw God, die u uit het land Egypte, uit het diensthuis, uitgeleid heb.

God laat heel duidelijk zien wie Hij is. Israël kende vele goden vanuit Egypte, maar geen van die goden had hen bevrijd, ook het gouden kalf, dat Aäron opricht, kan God niet vervangen.

De God van Abraham, Izaäk en Jacob, zo wordt God meermalen genoemd. Niet de God van Abraham en Ismaël, zoals de islamieten denken. Ook de Here Jezus noemt Hem bij die naam o.a. In Markus 12:26.

En hier in Efeze vinden we weer een andere aanduiding nl.: de God en Vader van onze Heer Jezus Christus. Ook deze betiteling sluit alle andere goden uit.

God vindt het belangrijk dat we weten wie Hij is; Niet zomaar een God, neen, Hij is de God die verlossing brengt zoals Hij zijn volk uit Egypte heeft uitgeleid. Hij is de God die leven voortbracht uit de dood, zoals we zien bij de geboorten van Izaäk en Jacob. Hij is de Vader van onze Here Jezus, die de dood heeft overwonnen.

Die God heeft ons gezegend met alle geestelijke zegen.

Verschillende Zegeningen

God heeft verschillende groepen mensen verschillende zegening gegeven. Ons heeft Hij gezegend met geestelijke zegen, terwijl Israël en de gemeente die met Israël verbonden is aardse zegeningen ontvangen heeft en in de toekomst zal ontvangen. Ons heeft God dus niet gezegend met een goede gezondheid of met rijkdom of met andere zaken die verband houden met dit bestaan hier op aarde. Het is belangrijk dat we dit onderscheid maken, omdat we anders misschien teleurgesteld zouden kunnen worden in een God, waar wij iets van verwachten wat Hij niet geeft.

Als wij ziek worden heeft dat te maken met de vruchteloosheid van deze schepping. Rom.8:20. Het overkomt ons zoals het ieder ander kan overkomen. Laten we als we ziek worden dat bij God bekend maken en Hem vragen om in dit alles onze rust en vrede bij Hem te blijven vinden. En dat mag ook onze voorbede zijn voor andere zieken.

Kenmerken Van Geestelijke Zegen

Wij echter zijn gezegend met alle geestelijke zegen. Tja dat is niet erg zichtbaar. Het lijkt niet zo spectaculair, maar het is wel geweldig. Paulus noemt er hier een paar, zoals het zoonschap, de vergeving en onze uitverkiezing van voor de grondlegging van deze wereld. Niet zichtbaar, niemand kan zomaar aan mij zien dat ik bij Hem hoor. We leven dan ook in de tijd van de verborgenheid. In deze tijd is God niet zichtbaar bezig met de aarde, maar Hij werkt in het verborgene van mijn hart.

Aardse Plek/Hemelse Plek

Zoals de zegen van Israël verbonden was met een plaats, nl. het beloofde land, zo is ook onze geestelijke zegen aan een plaats verbonden nl. de hemelse (gewesten) of, zoals we ook kunnen vertalen, de bovenhemelse

(plaatsen). We vinden deze uitdrukking alleen in de Efezebrief en wel in dit vers 1: 3 en verder in

1: 20 ... en Hem (d.i. Christus) aan Zijn rechterhand te zetten in de hemelse (gewesten).

2: 6 Hij heeft ons mee opgewekt en mee doen zitten in de hemelse (gewesten) in Christus Jezus.

3: 10 de overheden en machten in de hemelse (gewesten).

6: 12 de geestelijke machten van de boosheid in de hemelse (gewesten).

In de bijbel is sprake van drie hemelen:

de hemel waar de vogels vliegen, de vogelen des hemels, daarboven heb je dus het bovenhemelse; de tweede hemel, nl. de sterrenhemel, en de derde hemel, welke is de woonplaats van God en waar Christus nu aan Gods rechterhand zit en wij met Hem. Deze derde hemel vinden we ook in 2Kor. 12:2 Ik weet van een mens in Christus, veertien jaar geleden, (of het was in het lichaam, weet ik niet, of buiten het lichaam, God weet het) zo iemand, die werd opgenomen tot in de derde hemel. Hij heeft daar onuitsprekelijke woorden gehoord, die het een mens niet geoorloofd is te spreken.

In dat bovenhemelse zijn wij dus geplaatst, maar dan wel "in Christus".

In Christus of in Hem zijn de sleutelwoorden van de Efezebrief. Wij hebben niets in onszelf ontvangen, alles nl. alle geestelijke zegen is in Hem. Hij is het hoofd, wij zijn het lichaam en ieder afzonderlijk leden.

Hoofdstuk 6

Diverse kenmerken van onze zegen.

Wij zijn gezegend met alle geestelijke zegening, zoals...
En dan begint Paulus met de opsomming.

Het eerste wat Paulus dan noemt is onze uitverkiezing. Deze zegen is inmiddels door sommige kerken tot een dogma verheven en heeft als zodanig veel verdriet en angst opgeleverd. Dat gebeurt er dus als je een tekst of soms zelfs een enkel woord uit zijn verband haalt. Wij zijn inderdaad uitverkoren, maar dat heeft niets te maken met behoudenis.

Uitverkiezing heeft in de Schrift altijd te maken met positie en taak. Niet alleen wij, de leden van het lichaam van Christus, maar ook Israël is uitverkoren. Hand.13:17 De God van dit volk Israël verkoos (of uitverkoos) onze vaders en verhoogde het volk ...

En ook van de twaalf apostelen lezen we o.a. In Joh.6:70 Heb Ik niet u, de twaalf uitverkoren? En in Hand 1:2 nadat Hij door de Heilige Geest zijn opdrachten had gegeven aan de apostelen die Hij had uitverkoren.

Uitverkiezing heeft in de Schrift altijd te maken met positie en taak;

De positie van Israël is dat het Gods volk is, de bruid van Christus. Hun taak; door hen zullen de andere volken geregeerd worden, zij zullen de heerlijkheid van Christus hier op aarde tonen aan de volken.

De positie van de twaalf apostelen is de speciale plaats in de regering van het volk Israël, we vinden hun namen in het fundament van het nieuw Jeruzalem (Openbaring 21:14). Hun taak is in de eerste plaats de verkondiging van het evangelie van het koninkrijk, als getuigen van het leven, de dood en de opstanding van de Here Jezus Christus, de Messias, (Hand.1:8) en straks zullen zij een speciale taak hebben in de regering van Israël.

De positie waartoe wij zijn uitverkoren is niets minder dan het zoonchap. Hij heeft al voor de grondlegging van de wereld een plan gehad. God handelt niet zomaar, Hij handelt volgens een plan, en in dat plan hebben wij een speciale plek. Hij wilde mensen maken, die aan Zijn hart zouden komen in Zijn geliefde Zoon. Hij wilde Zijn liefde met ons delen. Daarom heeft Hij ons uitverkoren. Dit is geen verdienste van ons, want toen God dit plan bedacht, voordat de schepping van de wereld een aanvang had genomen, had Hij ons al in Zijn hart gesloten. Wij waren er nog niet eens, laat staan dat wij goed of kwaad hadden gedaan. Wat een heerlijke zekerheid dat Gods liefde al zo lang naar ons uitgaat. Hij wilde ons heilig en onberispelijk voor zich stellen op een plaats waar Hij ons altijd zien kon. Daar had en heeft Hij plezier in, het is immers naar Zijn welbehagen.

En wat is onze taak? Vers 6 tot lof van de heerlijkheid van zijn genade. Wij hebben een passieve taak, zoals we ook lezen in hoofdstuk2:7 Opdat Hij in de komende eeuwen de uitnemende rijkdom van zijn genade zou betonen in goedertierenheid over ons in Christus Jezus.

God laat in ons Zijn geweldige genade en goedertierenheid zien, want Hij heeft ons begenadigd, d.w.z. Aangenaam gemaakt, in de Geliefde. Alles draait bij God om liefde en de Geliefde.

Toen ik voor het eerst de blijde boodschap van de genade hoorde was dat ook wat mij raakte. Na een jeugd waarin niet veel liefde werd getoond, was het voor mij heel belangrijk dat er iemand was die onvoorwaardelijk van mij hield. Ik was me ook wel bewust van mijn zonden, maar het gebrek aan liefde overheerste. God heeft mij mijn zonden vergeven, maar bovenal God houdt van mij, niet om wat ik heb gedaan, maar omdat Hij liefde is. Dat besef brengt me elke keer weer op de knieën, ik zal Hem m'n hele leven daarvoor dankbaar zijn.

Wij hebben inderdaad de verlossing door Zijn bloed, de vergeving van de overtredingen (vers 7). Maar dat is geen nieuwe waarheid. Dit vinden we door de hele Schrift; in het oude testament als beeld, bv. In de offers, maar nu de Messias is gestorven en opgestaan in heerlijke werkelijkheid zoals we ook lezen in bv. Rom. 3:23,24 en 5:8-10. Met name in Romeinen 5 lezen we de universele verlossing, waar Adam en Jezus Christus tegenover elkaar worden gesteld. Door de eerste mens, Adam, zijn de zonden in deze wereld tot alle mensen gekomen en in de tweede mens, Jezus Christus, kwam de genade en waarheid tot alle mensen.

Inderdaad dat is naar de rijkdom van Zijn genade, geen verdienste van onze kant. En in ons geval is Hij daarin ook nog eens overvloedig geweest.

Hij heeft ons door die genade wijsheid en inzicht gegeven.

Wijsheid, niet van deze wereld, zoals we lezen in Kolosse 2:8, nee wij hebben overvloedig wijsheid van boven gekregen. Bedenk dan de dingen die boven zijn Kol 3:2.

Inzicht in zaken die voor de wereld verborgen zijn gebleven, de verborgenheid van Zijn wil. Hij had er plezier in, het was naar zijn welbehagen, ons zijn plan te openbaren.

Wat lezen we hierover nu eigenlijk in de kolossebrief. Zoals we gezien hebben gaat de Kolossebrief weliswaar over de zelfde dingen, maar met de nadruk op het Hoofd, waar in de ezezebrief de nadruk ligt op het lichaam.

Een samenvatting van Efeze 1:1-10 vinden we in Kolosse 3:1-4.

Zoekt dan de dingen die boven zijn daar ligt immers alle geestelijke zegen. Daar is ook Christus, ons Hoofd, gezeten aan Gods rechterhand. Wij zijn gezegend in de geliefde.

Bedenk de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn. Alles wat we hebben ontvangen heeft te maken met het hemelse. Natuurlijk wandelen we hier op aarde, maar als vreemdeling en voor een korte tijd.

En dan volgt die prachtige tekst vers 3:

Want u bent gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God.

We zijn gestorven, maar we leven. Ons leven is in Christus, we zijn één lichaam, Hij het Hoofd, wij de leden. We zijn verborgen in God. Wat een heerlijke veilige plek!

Hoofdstuk 7

Gods huishouding

We gaan verder met de geestelijke zegeningen die we in Christus hebben ontvangen.

Vorige keer ben ik geëindigd met de geweldige zegen dat God ons Zijn wil bekend gemaakt heeft. Hij heeft ons deelgenoot gemaakt van Zijn plan. Dit plan heeft betrekking op de bedeling van de volheid van de tijden. Vers 10.

Letterlijk staat hier eis oikonomia tou pleroma ton karios dat wil zeggen in de huishouding wat betreft de completering van de tijd.

Oikonomia komt van het woord oikos wat huis betekent. Ook vinden we ons woord economie terug in dit Griekse woord oikonomia. We kunnen dit woord dus het beste vertalen met huishouding. We komen dit woord oikonomia ook tegen in Lukas 16 in de verzen 2, 3 en 4. In dit gedeelte gaat het over een rijke man met vele bezittingen waarover hij rentmeesters aangesteld heeft. Het woord oikonomia wordt hier vertaald met rentmeesterschap.

In efeze 1:10 gaat het dus over een huishouding en wel de huishouding van God. Deze huishouding van God omvat vele bezittingen, alles behoort Hem immers toe, Hij heeft alles geschapen. Net als de rijke man in Lukas 16 heeft God rentmeesters aangesteld om Zijn bezittingen voor Hem te beheren.

We komen dat al tegen bij Adam in Genesis 1:28 En God zegende hen (de mens) en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde en onderwerpt haar, heerst over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt. En ook in de Hof van Eden Gen 2:15 En de Here God nam de mens en

plaatste hemin de hof van Eden om die te bewerken en te bewaren.

Maar ook anderen zijn rentmeesters van God geweest, zoals bv. Noach in Gen. 9:1 En God zegende Noach en zijn zonen en zeide tot hen: Wees vruchtbaar, wordt talrijk en vervult de aarde. En de vrees en de schrik voor u zij over al het gedierte der aarde en over al het gevogelte des hemels, al wat zich op de aardbodem roert en alle vissen der zee; in uw hand zijn zij gegeven.

Toen God zich later een volk uitkoos was dit volk rentmeester, zoals we lezen in Rom. 3:2 in de eerste plaats dat hun de woorden Gods zijn toevertrouwd. En Mozes was rentmeester over dit volk en later o.a. David en zo kan ik nog even doorgaan.

Maar terug naar deze tijd, ook nu heeft God een rentmeester en wel Paulus. Dat vinden we terug in hoofdstuk 3 waar hij het heeft over het rentmeesterschap van de genade van God, mij voor u gegeven.(vers 2)

Al deze verschillende rentmeesterschappen horen bij een huishouding en wel de huishouding van God. In deze huishouding zijn dus verschillende kringen. De kleine kring van het gezin van God en de wijdere kringen die de aardse en hemelse gewesten omvatten.

God maakt ons dus deelgenoot van de plannen die Hij heeft met betrekking tot zijn huishouding. Wij zijn geplaatst in die kleine kring van Zijn gezin, zoals we al gelezen hebben in vers 5; wij zijn bestemd tot het zoonschap.

Gods plan is om als alles gebeurd is, als de tijden compleet zijn geworden alles wat in de hemelen en wat op de aarde is onder één hoofd samen te brengen in Christus. Christus is dus de erfgenaam van alle dingen. Datzelfde vinden we ook in Fil.2:10 opdat in de naam van Jezus elke knie zich buigt van hen die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn, en elke tong belijkt dat Jezus Christus Heer is, tot heerlijkheid van God de Vader. God zal alles onder één hoofd, Christus, samenbrengen, de andere kant is dat allen zich aan Hem zullen onderwerpen. Het woord dat hier gebruikt wordt duidt op een vrijwillige onderwerping. God dwingt niemand, nu niet en ook straks niet. Alles wat God doet komt voort uit liefde, in overeenstemming met Zijn aard dat liefde is.

Welke plaats nemen wij in dit alles in? De efezebrief gaat immers vooral over onze positie. Vers 11 in Wie wij ook erfgenamen zijn geworden. Deze grote erfenis van Christus is dus ook ons deel geworden in Hem. Daartoe zijn wij tevoren bestemd. Dit was nou precies wat God wilde, want dit zou zijn tot lof van Zijn heerlijkheid. Wij die eerst vijanden waren van God, Hem niet eens kenden. Wij zijn door God gekend en bestemd om in Christus deel te hebben aan deze geweldige erfenis. Het is haast niet te bevatten. Spreken we nog steeds over zegeningen? Nee, dit omvat alle geestelijke zegen, meer dan ik tellen kan!

En laat er geen twijfel over bestaan wie wij zijn. Het gaat hier over Joden (zoals Paulus ook was) die vooraf in Christus gehoopt hadden, zij verwachtten Hem de Messias. Maar het gaat ook over "u" dat wil zeggen heidenen, die die hoop niet hadden en ook niet konden hebben. Maar toen wij die blijde boodschap van onze behoudenis hoorden, hebben we dat ook geloofd. En als bezegeling heeft God ons Zijn Geest gegeven. Zijn Geest is een belofte, een onderpand van onze erfenis. God neemt geen halve maatregelen, Zijn beloften zijn zeker en vast.

Als we dit alles lezen dan kunnen we niet anders dan Hem danken en aanbidden!

From the same author on Feedbooks

Een christen (2006)

brochure over gezonde bijbelstudie en wat een christen heeft ontvangen

Genesis (2010)

brochure over het bijbelboek genesis



www.feedbooks.com
Food for the mind